
Тълкувателно изявление на Руската федерация по повод приемането на окончателните документи на министерската конференция на Съвета на Европа в областта на медиите и информационното общество

Делегацията на Руската федерация, водена от желанието да запази духа на сътрудничество и съгласие сред държавите членки на Съвета на Европа, смята, че може да подкрепи изменената компромисна версия на окончателните документи на министерската конференция на Съвета на Европа в областта на медиите и информационното общество.

В същото време ние вярваме, че тези документи не отразяват напълно основополагащия принцип на баланс между права и отговорности в информационното пространство, възхвалявайки свободата на масмедии, на киберпространството и на всички участници и принизявайки значението на разумните ограничения и надзора от страна на държавата. Такава позиция според нас крие огромна заплаха за обществото. Една от главните задачи на правителството е да защитава гражданите от незаконно и неморално съдържание. Вярваме, че хаотичният и безконтролен поток на информацията може да причини огромна вреда на всички и специално на най-уязвимите групи от гражданите, специално децата.

Като подкрепяме суверенното право на държавите да регулират националния сегмент от Интернет и медийната дейност на тяхна територия, ние вярваме, че ако се упражнява в разумни граници, то е ключът към добре балансирани и сигурни медийна система и киберпространство.

Вярваме, че документите на конференцията макар и препоръки не могат да се смятат или да се тълкуват като предоставящи някакъв правен статус на блогъри, защитници на човешките права, изобличители на нередности или други "лица, които се занимават с журналистическа дейност или с функции на обществен пазител", както и на т.нар. "нови медии", които са само средство за някои хора да упражняват правото си на свобода на изразяване.

Тази категория е не само произволно определена, но няма основа в правнообвързващите международни документи. Предоставянето на подобни привилегии на специална група не е в унисон с духа на Всеобщата декларация за правата на човека (която признава всички хора за равни) и подронва репутацията на понятието за професионална, качествена и етична журналистика.

Въз основа на това схващане ние сме убедени, че различни права на Интернет потребителите, формулирани в документите на конференцията, не могат да се разглеждат и да се обсъждат откъснато от задълженията на потребителите в Интернет и от наличието на някакви правни регулатори на дейността им. Спецификата на киберпространството изисква по-нюансиран подход, а не цялостно транспониране на съществуващия международноправен режим към дейностите в киберпространството. Такъв подход трябва да бъде разработен върху основата на консенсус (който за съжаление липсваше по време на подготовката на документите за конференцията).

Като признаваме напълно правото на свобода на изразяване на потребителите на Интернет, ние не бихме дали висока оценка на опитите да се постигне едностранчива интерпретация на възможностите, предоставени от Интернет, който първоначално е създаден за размяна на информация и знания. Озадачаващо е, че такива важни цели като борбата с киберпрестъпленията, тероризма и сексуалната експлоатация на деца са захвърлени на края на списъка, докато преекспонираната значимост на използването на

Интернет за "несъгласие и протест" се подчертава още в самото начало. Наблягаме на това, че е недопустимо да се абсолютизира принцип, който е потенциално опасен за социалната и политическата стабилност.

Ролята на Европейската конвенция за правата на човека макар и значителна, не трябва да бъде погрешно тълкувана. Руската федерация потвърждава отново позицията си, че решенията на съда са правно задължителни по отношение на страните в конкретния казус и не създават автоматично универсални норми.

Накрая Съветът на Европа няма компетентността да създава и да кодифицира терминология в областта на информационните и комуникационните технологии и тази задача трябва да се изпълнява от специализирани организации като Международният съюз по далекосъобщения (ITU). Поради тази причина не смятаме, че заключителните документи на конференцията създават правни дефиниции на нови термини в тази сфера.

Заявяваме, че документите са приложими за Руската федерация само до толкова, до колкото са съвместими с Конституцията на Русия, с федералното ѝ законодателство и със задълженията ѝ по международни договори.

» Тълкувателните декларации са декларации, свързани с присъединяване към един международен договор или документ, съгласно които страната заявява, че не смята за правилна една част или текст от него, но това не означава, че тя не го приема и няма да го прилага (бел.пр.).